

IZ SELŠKE DOLINE

Naša trditev, da je Vraz slovenski pesnik v hrvaški obleki, ni torej popolnoma nič pretirana. Vraz je Slovenec v svojih pesniških delih, v „Djulabijah“, kjer opeva slovensko ožjo in širšo domovino, Slovenec v baladah in romancah, kjer ima snov iz slo-

venske zgodovine, iz slovenskih narodnih pripovedek in ki se gode na slovenskih tleh; Vraz je Slovenec tudi kot prevajalec in posnemovalec Prešerna, Vraz je Slovenec kot nabiratelj slovenskih narodnih pesmi, Vraz se nam kaže Slovenca že po jeziku, vpletajoč slovenske izraze, Vraz je Slovenec v vsem svojem delovanju do smrti. V vsem njegovem delu se vidi težnja, v skupnem književnem jeziku hrvaškem izraziti in uveljaviti posebno slovensko individualnost; ta sinteza skupnega knjižnega ilirskega jezika z ohranitvijo narodnih posebnosti je njegov ideal.

Brezuspešen bi bil res prepir med Slovincem in Hrvatom, čigav je Vraz. Na vprašanje: „Je l' Stanko vaš, je l' naš?“ odgovarja Šenoa: „I vaš i naš!“

Slovenska zemlja ga je rodila in na Slovenskem se mu je razvijal duh v mladosti in ti vtisi so mu ostali vse življenje. Slovenska zemlja mu je dala snov in prvo izpodbudo k pesnitvam. Po Slovenskem potuje, o Slovencih piše v „Danici“ in v „Kolu“, s Slovenci je v vednem stiku, bodisi da potuje k prijateljem na Štajersko, bodisi da jim dopisuje. Krasno pravi Šenoa:

„Slovinci, vi ste njemu zibku dali, ...
Iz vaših gora donie sladki piev;
Mi javor-gusle tislj mu u ruke
Je l' Stanko vaš, je l' naš?“

I vaš i naš! -----
Slovenac, Hrvat klikče: on je naš!“

O ničeve tolažbe!

Zložil Anton Medved.

Na to se niti v sanji
ne spomnimo nikoli,
da s svojimi dejanji
napravljamo si boli.

Ko nam v srce trpljenje
globoko trn zadere,
godi nam vsako mnenje,
ki našo krivdo pere.

O ničeve tolažbe,
s katero svet nas pita!
Da ne bi vzbudil zdražbe,
usodi zlo očita.

